

РЕШЕНИЕ

№ 1229

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 22.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **7592** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на В. В. Г., със съдебен адрес:гр. С. - 1113, [улица], блок Д, ет.1, офис 107, срещу Заповед № 4332з- 499/21.06.2018г., издадена от началника на ОПП-СДВР, с която на основание чл. 194, ал.2, т.2, чл.197, ал.1, т.2, чл.199, ал.1, т.6, предложение четвърто и чл. 204, т.4 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 6 /шест/ месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на процесуалния и материалния закон. Твърди се, служителят не е извършил посоченото в нея дисциплинарно нарушение. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът – началник „Отдел пътна полиция“ -СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител, не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е младши инспектор. Назначен е на длъжността младши автоконтрольор I степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при Отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Видно от приложените по делото ежедневна ведомост на личния състав часови график, Г. на 03. 01. 2018 г. за периода от 19.00 часа до 07.00 часа на 04. 01. 2018 г., е назначен заедно с колегата му А. Д. за автопатрул със служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

С писмо рег. 7855р-1023/ 07. 02. 2018 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР до директора на СДВР (стр. 38), последният е уведомен, че при преглед на видеофайлове на посочен интернет адрес в системата АИС „Видеозаснемане на пътен контрол“ за служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] за дата 04. 01. 2018 г. се установило закриване на камера 02 за времето от 02.00 часа до 06.00 часа.

Във връзка с това на началника на Отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ е възложена извършване на проверка по реда на чл. 205, ал. 2 от ЗМВР.

С покана рег. 4332р-19006 от 04. 06. 2018 г. (стр. 12) от служителя са поискани писмени обяснения по случая. Такива са представени на 05. 06. 2018 г. /стр. 11/ с рег. № 4332р-19191. Писмените обяснения са приети от страна на дисциплинарнаказващия орган на 20. 06. 2018 г., видно от отбелязването (стр. 11 отдолу) върху тях.

Със Заповед № 4332з- 499/21.06.2018г. на началника на ОПП на В. В. Г., е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца. Заповедта е връчена на 21. 06. 2018 г. В същата е посочено, че Г., изпълнявайки за времето от 19.00 часа на 03. 01. 2018 г. до 07.00 часа на 04. 01. 2018 г. служебни задължения в наряд по утвърден график съобразно ежедневна ведомост, със служебен автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] , за времето от 02.00 часа до 06.00 часа на 04. 01. 2018 г. е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение разпоредбите на чл. 7 и чл. 10 от Заповед № 8121з-1155 / 01. 09. 2017 г. на министъра на вътрешните работи, като закрил камера 02 от АИС-ВПК, монтирана в купето на посочения автомобил. С описаното служителят е нарушил чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, за което му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл. 204, т. 4 от ЗМВР

орган и в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з., в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма.

Съдът намира, че са спазени сроковете за налагане на дисциплинарно наказание, тъй като справката, с която е приключила проверката, е издадена на 04. 05. 2018 г. а оспорената заповед е издадена на 21. 06. 2018 г. до която дата са минали по-малко от 2 месеца.

Съдът намира, че в обстоятелствената част достатъчно ясно е описано вмененото на жалбоподателя нарушение. Посочено е времевия диапазон, мястото на нарушение и в какво точно се изразява – че е закрил камера 02 от АИС-ВПК монтирана в купето на посочения автомобил.

В хода на проверката са изискани и са приети писмените обяснения на служителя. Последният е запознат с резултатите от същата и му е предоставена възможност да даде допълнителни разяснения и възражения.

Съдът намира, че в хода на издаване на процесната заповед са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила

На първо място, в хода на административното производство ответникът не ангажира доказателства, а това е в негова тежест, че проверката срещу жалбоподателя е започнала съобразно изискванията на чл. 16 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания. Според цитираната разпоредба, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, следва да става с нарочна заповед по образец, копие от която се връчва на съответния служител. Към административната преписка подобно доказателство не е представено. Не са ангажирани и доказателства жалбоподателят да е бил изслушан. Действително, предоставена му е възможност да даде обяснения, но това е сторено едва в края на дисциплинарното производство . При тези обстоятелства, съдът споделя доводите на защитата, че предоставената възможност на служителя да даде обяснение по случая е извършена формално и практически е довела до лишаване на последния да направи искания, да участва активно при събиране на доказателства и не на последно място да организира адекватно защитата си.

Освен това, съдът намира, че е налице несъответствие между словесното изписване на вмененото нарушение и юридическото такова. В оспорената заповед сочи, че полицаят е закрил камерата в служебния автомобил, с което е допуснал нарушение на чл.7 и чл.10 от Заповед № 8121 з-1155/01.05.2017г. на министъра на вътрешните работи, уреждаща реда за работа на полицейските служители със системата за видео наблюдение, монтирана в служебните автомобили. Видно обаче от съдържанието на последната, същата не съдържа подобни разпоредби . С цитираната заповед се утвърждават Указания за работа на полицейските служители със система за видео наблюдение.

Съдът намира, че независимо от обстоятелството, че цитираните указания представляват неразделна част от заповедта за утвърждаването им, горното не освобождава дисциплинарнонаказващият орган да посочи точно, ясно и недвусмислено нормите, които счита за нарушени. Наличието на подобна неприцизност, предвид строгоформалния и санкционен характер на производството, всякога представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, ограничаващи правото на защита на наказаното лице и като такова – основание за отмяна на оспорения административен акт /в този см. Решение № 13002 от 2.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 822/2015 г., V о/.

На следващо място, съдът констатира, че в оспорената заповед е прието, че противоправното поведение на служителя изпълва фактическия състав на дисциплинарно нарушение "неизпълнение на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи...", което представлява нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1, ЗМВР. В административният акт, обаче е посочен, че осъщественото от гаврилов нарушение е такова по чл. 194, ал. 2, т. 2. Горното на отделно основание накърнява правото на защита и в съвкупност с посочените по-горе пропуски обуславя незаконосъобразност на оспорената заповед и основание за нейната отмяна.

Независимо от изложеното, съдът намира, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен и по същество, по следните съображения:

Видно от приложената по делото справка № 4332р- 15883/04.09.2018г., в същата абстрактно се сочи, че е констатирано, че в резултат на анализ на предоставените от дирекция „вътрешна сигурност“ видеофайлове, е установено „закриване“ на камерата в патрулния автомобил по време на дежурство на жалбоподателя и колегата му Д.. Действително, за да е налице нарушение на изискванията на чл. 10 и чл. 7 от Раздел II на Указанията за работа на полицейските служители със системата за видео наблюдение, монтирана в автомобил. Технически характеристики и правила за работа, утвърдени със заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г. на министъра на вътрешните работи, следва да се установи поставянето на предмети върху арматурното табло на автомобила или закриването на камерата с такива. В хода на проверката обаче не е установено, а и липсват подобни констатации, кой точно от двамата служители и как е извършил посоченото деяние. Извън вниманието на наказващия орган са останали обстоятелства, свързани с местоположението на камерата и на двамата служители, както и различните им функции / жалбоподателят е бил шофьор, а колегата му –старши на наряда /.

Ето защо, съдът намира, че нарушението, за което е наказан жалбоподателя, не е установено по безспорен и категоричен начин.

Съдът намира за основателно и възражението за необоснованост на наложеното наказание „порицание“.

Безспорно, за установеното нарушение законът разписва налагането само на едно наказание съобразно чл. 200 т. 11, а именно „порицание“. Действително в оспорената заповед е посочено, че е взето предвид цялостното поведение на държавния служител

по време на службата и всички материали по дисциплинарното производство, както и конкретна справка за награди и наказания /л.23/. В същата обаче липсва обосновка какво точно по всяко едно от изброените обстоятелства е приел дисциплинарнонаказващият орган. Липсват изводи за това как е определен видът и размерът на наказанието, съобразено ли е с конкретно извършеното нарушение, настъпилите от него вредни последици, изложение на обстоятелствата, при които е извършено, както и оценка на цялостното поведение на служителя до момента. Не е обсъдено дали има виновно поведение от страна на жалбоподателя, каква е формата на вината.

Горното нарушение съдът намира за съществено и съставлява основание за отмяна на издадената заповед за дисциплинарно наказание / В този см. Решение № 1136 от 03.02.2016 г. по адм. дело № 8032/2015 г. на ВАС и др./.

Предвид изложеното, съдът приема, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, но в нарушение на материално и процесуалноправните разпоредби, поради което е незаконосъобразен. Като такъв, същият подлежи на отмяна.

Предвид изхода на правния спор, направеното изрично искане в тази насока и представените доказателства, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените от него разноски за ДТ -10лв и адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В. В. Г., със съдебен адрес:гр. С. - 1113, [улица], блок Д, ет.1, офис 107, Заповед № 4332з- 499/21.06.2018г., издадена от началника на ОПП-СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – С., [улица] , ДА ЗАПЛАТИ на В. В. Г., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес:гр. С. - 1113, [улица], блок Д, ет.1, офис 107, направените разноски в размер на 510 / петстотин и десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: